

KORIZMA

Korizma ili **četrdesetnica**, dio je liturgijske godine u kojem se kršćani pokornički pripremaju za blagdan Uskrs. Pokora traje 40 dana, ali korizma zbog raznih prilagodbi danas tehnički traje nepuna 44. dana. Korizma počinje Pepelnicom, a završava pred Misu večere Gospodnje na Veliki četvrtak. Kršćani se pripremaju za slavljenje Uskrsa molitvom, postom, te dobrim djelima. Značajka misnih nedjeljnih slavlja kroz korizmu je ljubičasta boja liturgijske odjeće. Unutar korizme ima 6 nedjelja i svaka ima svoje ime.

Prva se zove **Čista**.

Druga – **Pačista**.

Treća – **Bezimena**.

Četvrta – **Sredoposna**.

Peta – **Gluha (Glušna)**

Šesta – **Nedjelja muke Gospodnje ili Cvjetnica**

POST

Post je suzdržavanje od hrane ili nekih vrsta hrane. Kod katolika post je obavezan za sve osobe od 18 do 60 godina dva dana u godini: **Čista srijeda i Veliki patak**. U dane posta katolici ne jedu meso toplokrvnih životinja niti mesne prerađevine, a dopušten je samo jedan cjeloviti obrok.

NEMRS

(vrijeme kada je zabranjeno jesti meso) obvezuje sve vjernike otkad navrše 14 godina pa do konca života Obvezuje sve petke u godini, ako petkom, ako petkom ne dođe svetkovina izvan korizme, tu obvezu zamijeniti učiniti kakvo dobro djelo.

PUSTINJA

Odmah nam padne na pamet – pusto mjesto, bez života. Ali u dubini ključa život.

Pustinja – mjesto samoće i mira.

Pustinja . mjesto gdje je narod gladovao i žedao kruha i vode.

Pustinja – mjesto u kojem se žalio narod od gladi za „egipatskim loncima“.

Pustinja – mjesto u koje odlazi Isus – u mir i tišinu.

Pustinja – mjesto gdje odlaze kršćani prvih stoljeća da iz nje daju život Crkvi.

Pustinja – u nama kada mislimo da nema života.

U svakoj pustinji ima života – dok je nade. Za kršćanina nema pustinje – jer u njemu živi Duh.

PUSTINJA – meditacija

Život – moja dnevna pustinja, kojom prolazim. Svakodnevno nova, svakodnevno teška, svakodnevno donosi povrede i radosti i iskušenja. Moja pustinja sa ozama, ponekad je puno zelenila ali i suše, nepodnošljive vrućine i bez vode. **Pustinja** – moj život, moje pješčenje snagom Duha ali bez Njega Napasti – Kruh – igre –

moć i nemoć, pobjede i porazi, prepirke i vrijeme – prolaznost. Posežem za zvijezdama i osjećam nemoć vremena. Iskusiš Njega i doživih u pustinji posižući za zvijezdama. Ispružih ruku i prihvaćam Njegovu – idemo udvoje kroz pustinju tražeći oaze. U daljini je, naslućujem; prolazim pustinjom padajući, ponekad plačući, a onda Njega hvaleći, - Prisutnog, a ipak Skrivenog. Ususret Njemu. Franjo Grozaj

GORAN

Ime je rašireno na hrvatskom području posljednjih desetljeća. Etimološka mu je podloga riječ **gora**, posredno šuma, planina. Ime se uvrijelo osobito u komunističko vrijeme kad su se neki ustručavali djeci davati svetačka imena, a drugi se povodili za trenutnom modom. Ime ima mnoge ženske i muške inačice: Gorica, Goranka, Goga, Gogica, Goša, Goranko, Goro Ranko.... U kalendaru ime Goran redovito nalazimo 24. veljače i to uz sv. **MONTANA**. Latinska riječ mons znači gora, planina. Narodno je ime kao prijevod stavljeno uz svetačko. Sveti je Montan živio u 3. stoljeću. Bio je đakon kršćanske zajednice u Kartagi. Tadašnja rimska vlast žestoko je progonila kršćane. Godine 259. uhvaćen je Montan i s njim skupina kršćana. Nakon saslušanja i teških mučenja u tamnici, neki su umrli, a koji nisu, njima su bile odrubljene glave. Uz Montana, spominju se đakoni Lucije, Julijan, Viktorik; Flavijan. Na području Đakovačke i Srijemske biskupije, liturgijski se štiju, sveti Montan i Maksima, mučenici Dioklecijanova progona, godine 304. Montan je bio svećenik u Singidunumu (danas Beograd), oženjen Maksimom. Sklonio se u Sirmium (Srijemska Mitrovica), ali je uhvaćen i bačen u Savu zajedno sa suprugom. U općem kalendaru se spominje 26. ožujka, a gore spomenutim biskupijama se slavi zbog mjesnih i liturgijski razloga. Ime Goran nekada se u kalendaru nalazi i 31. prosinca uz svetog Silvestra. I tu je posrijedi prijevod: latinski silvestris znači šumski, koji boravi u šumi. Goran je također verzija imena **Silvio ili Montan** (od lat. **Silvius**, preuzetog od riječi silvus što znači Dubrava, Gaj, Gora. Od prijevoda iste riječi nastala su imena Dubravko, u Dubravka, te nadimci istih imena. To ime još koriste u Srbiji, Makedoniji i Crnoj Gori. Srpski pravoslavni kalendar – 31. srpnja. **GORAN** ili Dazaga je jezik kojim govori nomadski narod Daza u Čadu. Njime govori nešto više od 300 000 ljudi. **GORAN** je također naziv za dio Kurda koji žive uz granicu zapadnog Irana i sjevernog Iraka, u regiji Huraman.

Župni listić

Župa Gospe Loretske,
Trg Gospe Loretske 4,
23000 Zadar, Arbanasi,
Tel./Fax:023-316412
Web: www.arbanas.hr. zugloretske@net.hr
14.02.10., listić br. 106.

UVODNA RIJEČ ŽUPNIKA

RAGI PRIJATELJI I ŽUPLJANI!!

Ulazimo u **korizmu** ili **četrdesetnicu**, dio liturgijske godine u kojem se kršćani pokornički pripremaju za blagdan **Uskrs**. Pokora traje 40 dana. Korizma počinje Pepelnicom.

ISUSOVA ISKUŠENJA, LK 4, 1 – 13

Isusova kušnja u pustinji otkriva njegov životni program. Svaka Isusova misao, riječ, gesta za nas je od bitne važnosti, treba biti program našeg života. „Ovede ga Duh u pustinju...“ da kroz 40 dana posti, moli, da pobijedi sotonsku napast. Duh Sveti vodi svakog čovjeka u pustinju pokore, samoće, molitve Božje blizine, ali i kušnje. Dajem li se ja voditi od Duha Svetoga u svoju pustinju? „Za to vrijeme nije ništa jeo...“ Post, razne vrste pokore, mrtvljenje, odricanje... sastavni su dio kršćanskog života. Kakvo mjesto zauzima post i pokora u mom životu?

Napasti počinju zamkom: „Ako si sin Božji“.

„Ako si zaista Sin Božji, reci ovom kamenju da postane kruh...“ Isus odgovori: „Pisano je: „Čovjek ne živi samo o kruhu, nego o svakoj riječi koja izlazi iz Božji usta!“ Kruh je život. Napasnik uvijek onu nižu stranu čovjekovu stavlja na prvo mjesto. Isus nije rekao da čovjek ne živi o kruhu, nego „ne živi samo o kruhu“. Božja riječ, Božja Volja, treba upravljati „kruhom našeg života“. Tako čovjek ostvaruje sebe. Moj život nije samo moja stvar, kako Đavao šapće, već dar Očev i zato ga treba oživjeti prema njegovim planovima. Borim li se za dominaciju duha nad tijelom? „Ako si zaista Sin Božji, baci se dolje...“ Isus odgovara: „Ne kušaj Gospodara, Boga svojega!“ Isu zna da njegovo djelo spasenja ne ovisi o mišljenju i prihvaćanju ljudi, već da ide putem kojim je odredio Otac, sve drugo bi bilo kušanje Boga. Možda ponekad mislim da uspjeh moga života ovisi koliko me ljudi cijene, što o meni pišu i govore. Jedini je pravi uspjeh izvršenje Volje Božje. Nadvladavam li sklonost prema slavi?

„Sve ću ti ovo dati, ako padneš ničice te mi se pokloniš“ – kaže Napasnik Isusu, nakon što mu je pokazao sva kraljevstva svijeta i njihovu raskoš. Isus odgovara: „Pisano je: Gospodaru, Bogu svomu se klanjaj i njemu jedinom služiti“. Mnogi prihvaćaju đavolski program nasilja, mržnje, rata, razaranja, ubijanjem podvrgnuti druge sebi i tako nad njima vladati. Gdje ljudi žive zajedno, postoji napast da jedni nad drugima vladaju. Prepoznajem li tu sklonost u sebi? Nadvladavam li ljubavlju, Duhom služenja, na korist sveopćeg napretka ljudi?

MISNE NAKANE

15. 02.	P	7h + ZORKA I MARIČI STIPČEVIĆ
		18h + ANTE PEROVIĆ
16. 02.	U	7h + ŠIME, JAKOV I MILKA PETANI
		18h + MIRJANA PEROVIĆ
17. 02.	S	7h + ŠIME ČULINA
		18h + PAVICA MATEŠIĆ
18. 02.	Č	7h + FRANE I KATIČA JADRIJEV
		18h + VICE (m) ZUBČIĆ
19. 02.	P	7h ++ OB. KARUC
		18h + SINIŠA SUBOTIĆ
20. 02.	S	7h + DUŠE U ČUSTILIŠTU
		18h + BORIS PEROVIĆ
21. 02.	N	7h + TEOFIL NORA
		9h + VICE (m) I ZORKA BARBAROŠA
		10,30h ZA NAROD
		18h + ŠANTO I ANA LONIĆ
22. 02.	P	7h + TONČI I ZORKA NIKPALJ
		18h + LUKA BAJLO
23. 02.	U	7h + BOSILJKA KRSTIĆ
		18h + TONI I NADALINA GRDOVIĆ
24. 02.	S	7h SVE ++ ARBANASE—SESTRE
		18h + NIKO I MILKA BAJLO
25. 02.	Č	7h + PAVICA PEROVIĆ
		18h + DRAGAN UGLEŠIĆ
26. 02.	P	7h + BRANKA DRČA
		18h ZA DUŠE U ČUSTILIŠTU
27. 02.	S	7h + TOMO KRSTIĆ
		18h + MARICA KRSTIĆ
28. 02.	N	7h + MILAN BAJLO
		9h ZA SVE ++ OBITELJI ŠIME KALMETE
		10,30h ZA NAROD
		18h + EMIL BAJLO

VAŽNE OBAVIJESTI

- ⇒14. 02. 2010. u nedjelju 16,30 sati imati će sastanak Salezijaci suradnici.
- ⇒15. 02. 2010. u ponedjeljak, druga godišnjica smrti zadarskog nadbiskupa u miru mons. Marijana Oblaka. Sv. misa za pokojnika služiti će se istog dana u katedrali sv. Stošije u 18 sati.
- ⇒17. 02. 2010. Pepelnica, sv. mise su u 7 i 18 sati – obred pepeljenja.
- ⇒24. 02. 2010. kvatre
- ⇒26. 02. 2010. kvatre
- ⇒27. 02. 2010. kvatre – proljetne – (na početku korizme) neka se posvete pokori i obraćenju !

POBOŽNOST KRIŽNOG PUTA

- ◆ 17. 02. 2010. – 17,15 sati prije sv. mise., roditelji i djeca 3 A.
- ◆ 19. 02. 2010. - 17,15 sati, roditelji i djeca 3 B.

- ◆ 21. 02. 2010. – 17,15 sati Salezijanci suradnici.
- ◆ 26. 02. 2010. – 17,15 sati roditelji djeca 5 A
- ◆ 28. 02. 2010. – 1715 sati PŽV i ŽEV.

R A Z N O

Započeli smo korizmu, pozvani smo na djela dobrote odricanjem. Ono što odricanjem uštedimo, pozvani smo darovati drugome bilo na duhovnom, bilo na materijalnom planu. Mogli bismo inače upasti u zgrtalački mentalitet posjedovanja onoga nad čim ne vladamo ako se nismo kadri toga odreći radi Boga u korist bližnjega.

Posipanje je pepela vanjski znak poniženja naše oholosti, kojom bismo htjeli biti gordi pred Bogom i pred čovjekom – sami sebi dovoljni i dostatni. Ali neminovnost rasta, starenja, slabljenja i umiranja upozorava nas da smo jednim dijelom prolazni i da se uz to ne vežemo. Jer ćemo postati zauvijek prolazni, zauvijek oštećeni, zauvijek onesposobljeni za ljubav. Za primanje i davanje ljubavi, za praštanje i primanje praštanja.

Stoga je pravi post onaj koji razrješuje sponje jarmene, razrješuje odnose koji su postali nesnosni. Tako da smijemo i svome tijelu uskratiti hranu kako je ne bismo uskratili svome srcu. I zato je post most od želuca do srca. Nismo pozvani kušati Boga nego On nas kuša. On je iznad nas ne kao satrap ili tiranin nego kao brižni Otac, ljubavlju i milosrđem ispunjen. I zato nam dopušta različite kušnje kao što je dopustio svome Sinu koji je bio kušan od Sotone u pustinji.

Stoga smo pozvani prepoznati da ne živimo samo od kruha, od materije. Time samo hranimo ono što se zove prolazno. To jest važno, ali nije najvažnije. Najvažniji su duh i srce. Nema nam zato koristi biti živi mrtvaci koji će sebe, svoje tijelo i svoju psihu dotjerivati do besvijesti. A istovremeno gubiti duhovnu svijest vrjednata i svijesti Onoga kome pripadamo, a to je Bog kome jedino smijemo do kraja pripadati.